

امکانات مناسب برای سالمندان مانند رمپ، آسانسور استاندارد و تخت‌های مناسب هستند .

• خانواده‌های تحت فشار: با کاهش بعد خانوار و افزایش سالمندان تنها، فشار مراقبت از سالمندان بر دوش نسل میان‌سال (همزمان با فرزندپروری) افتاده است. حدود ۶۷ درصد سالمندان بدون همسر زندگی می‌کنند و فشار بر نظام سلامت و مراکز نگهداری را افزایش خواهند داد .

مسیر پیش رو؛ الزامات فوری برای بیمه‌های پایه

۱ . تامین منابع مالی اختصاصی و نشاندار: هرگونه توسعه پوشش بیمه‌ای خدمات توانبخشی سالمندان باید با تامین اعتبار جدید همراه باشد.

۲. آموزش و جذب نیروی متخصص در سراسر کشور: توسعه پوشش بیمه‌ای بدون وجود ارائه دهندگان خدمت، امری بیهوده است. تسریع در آموزش متخصصان طب سالمندی و رشته‌های توانبخشی در تمام استان‌ها ضرورتی اجتناب ناپذیر است .

۳. طراحی بسته‌های بیمه‌ای متناسب با نیاز سالمندان: پوشش خدمات توانبخشی در منزل (که می‌تواند جایگزین مناسبی برای نگهداری در مراکز شبانه روزی باشد) و همچنین خدمات مشاوره روانشناسی و مددکاری برای سالمندان تنها، باید در اولویت قرار گیرد .

۴ . همکاری بین بخشی و اصلاح ساختار: هماهنگی میان سازمان برنامه و بودجه، وزارت بهداشت، سازمان بهزیستی و سازمان‌های بیمه‌گر برای تدوین برنامه جامع پوشش بیمه‌ای سالمندان، اجتناب ناپذیر است. بدون این هماهنگی، هرگونه اقدامی سطحی و ناکارآمد خواهد بود.

جمع بندی؛ زمانی برای اقدام فوری

ایران با سونامی سالمندی مواجه است؛ پدیده‌ای که نه یک پیش بینی دور، بلکه واقعیتی محسوس در دهه کنونی است. بیمه‌های پایه سلامت به عنوان یکی از مهمترین نهادهای پاسخگو، در صورت عدم برنامه ریزی و تامین منابع کافی، نه تنها قادر به ارائه خدمات نخواهند بود، بلکه با بحرانی مالی و اعتباری مواجه خواهند شد.

پوشش بیمه‌ای خدمات توانبخشی و مراقبتی سالمندان باید به عنوان یک اولویت راهبردی در دستور کار قرار گیرد. این مسیر مستلزم عزم ملی، تامین اعتبارات کافی و برنامه ریزی بلندمدت است. چنانچه از همین امروز اقدامی نشود، فردا با نسلی از سالمندان تنها، بیمار و درمانده روبه‌رو خواهیم بود که نظام سلامت توان پاسخگویی به نیازهای آنها را ندارد. زمان اقدام، امروز است؛ پیش از آن‌که سونامی فرا برسد.